

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

15 травня 2017 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 71/вс-17

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого - Козьякова С.Ю.,

членів Комісії: Козлова А.Г., Макарчука М.А., Мішина М.І.,

розглянувши питання про проведення співбесіди за результатами дослідження досьє кандидата Ісаєнко Юлії Анатоліївни на зайняття вакантної посади судді Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду у межах процедури конкурсу, оголошеного Вищою кваліфікаційною комісією суддів України 07 листопада 2016 року,

встановила:

Рішенням Комісії від 07 листопада 2016 року № 145/зп-16 оголошено конкурс на зайняття 120 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду.

Ісаєнко Ю.А. 08 грудня 2016 року звернулась до Комісії із заявою про проведення стосовно неї кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посаду судді Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду за спеціальною процедурою призначення.

Комісією 20 грудня 2016 року прийнято рішення № 182/вс-16 про допуск Ісаєнко Ю.А. до участі у конкурсі на посаду судді Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду.

Рішенням Комісії від 11 січня 2017 року № 2/зп-17 призначено кваліфікаційне оцінювання 653 кандидатів, допущених до участі у конкурсі на зайняття 120 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду, зокрема Ісаєнко Ю.А.

Комісією 09 лютого 2017 року прийнято рішення, зокрема, про допуск Ісаєнко Ю.А. до проходження кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посаду судді Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду.

Згідно з частиною другою статті 127 Конституції України на посаду судді може бути призначений громадянин України, не молодший тридцяти та не старший шістдесяти п'яти років, який має вищу юридичну освіту і стаж професійної діяльності у сфері права щонайменше п'ять років, є компетентним, добросовісним та володіє державною мовою. Законом можуть бути передбачені додаткові вимоги для призначення на посаду судді.

Відповідно до пункту 1 частини першої статті 38 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» суддею Верховного Суду може бути особа, яка відповідає вимогам до кандидатів на посаду судді, за результатами кваліфікаційного оцінювання підтвердила здатність здійснювати правосуддя у Верховному Суді, а також має стаж роботи на посаді судді не менше десяти років.

За частиною другою та пунктом 4 частини п'ятої статті 81 цього ж Закону на посаду судді Верховного Суду за спеціальною процедурою може бути призначена особа, яка відповідає вимогам до кандидатів на посаду судді, за результатами кваліфікаційного оцінювання підтвердила здатність здійснювати правосуддя у Верховному Суді, а також відповідає одній із вимог, визначених частиною першою статті 38 згаданого закону.

Вища кваліфікаційна комісія суддів України за результатами кваліфікаційного оцінювання кандидата на посаду судді вищого спеціалізованого суду або Верховного Суду ухвалює рішення про підтвердження або непідтвердження здатності такого кандидата здійснювати правосуддя у відповідному суді та визначає його рейтинг для участі у конкурсі.

Заслухавши кандидата на посаду судді Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду Ісаєнко Ю.А., уповноваженого представника Громадської ради доброчесності Савчука А.В., вивчивши матеріали досьє кандидата, колегія встановила, що Ісаєнко Ю.А. з листопада 2002 року працювала суддею Ясинуватського міського суду Донецької області, з березня 2004 року - суддею Ясинуватського міськрайонного суду Донецької області, з травня 2007 року - суддею Донецького окружного адміністративного суду, з січня 2011 року - суддею Київського апеляційного адміністративного суду.

За зазначеними критеріями кандидат Ісаєнко Ю.А. відповідає кваліфікаційним вимогам до судді Верховного Суду.

Згідно з частиною першою статті 85 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» кваліфікаційне оцінювання включає такі етапи: 1) складення іспиту; 2) дослідження досьє та проведення співбесіди.

Рішення про черговість етапів проведення кваліфікаційного оцінювання ухвалює Вища кваліфікаційна комісія суддів України.

Пункт 1 глави 1 Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Комісії від 03 листопада 2016 року,

№ 143/зп-16, (далі - Положення) визначає критерії кваліфікаційного оцінювання, якими є компетентність, професійна етика, добросовісність.

Згідно з пунктом 1 глави 6 Положення встановлення відповідності судді (кандидата на посаду судді) критеріям кваліфікаційного оцінювання здійснюється членами Комісії за їх внутрішнім переконанням відповідно до результатів кваліфікаційного оцінювання.

Колегією встановлено, що за результатами анонімного письмового тестування кандидат набрала 76,5 бала, за результатами виконаного 21 лютого 2017 року практичного завдання - 73,5 бала і пройшла тестування особистих морально-психологічних якостей та загальних здібностей.

Установлюючи відповідність Ісаєнко Ю.А. як кандидата на посаду судді Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду критеріям професійної етики та добросовісності, колегія виходить, зокрема, із вимог Кодексу суддівської етики.

Так, у статтях 1–3, 18–19 зазначеного кодексу встановлено вимоги щодо поведінки судді при здійсненні правосуддя та поза професійною діяльністю. Зокрема, суддя повинен бути прикладом неухильного дотримання вимог закону і принципу верховенства права, присяги судді, а також високих стандартів поведінки з метою зміцнення довіри громадян у чесність, незалежність, неупередженість та справедливість суду.

Суддя має уникати будь-якого незаконного впливу на його діяльність, пов'язану зі здійсненням правосуддя, та бути незалежним від своїх колег у процесі прийняття рішень. Він не має права використовувати своє посадове становище в особистих інтересах чи в інтересах інших осіб та не повинен дозволяти цього іншим.

Суддя має докладати всіх зусиль до того, щоб на думку розсудливої, законослухняної та поінформованої людини його поведінка була бездоганною.

Суддя повинен бути обізнаним про свої майнові інтереси та вживати розумних заходів для того, щоб бути обізнаним про майнові інтереси членів своєї сім'ї.

Суддя повинен враховувати, що сімейні, соціальні взаємовідносини чи будь-які інші стосунки та втручання з боку органів державної влади не мають впливати на поведінку судді чи ухвалення судових рішень.

Відповідно до Роз'яснень Кодексу суддівської етики, затверджених рішенням Ради суддів України від 04 лютого 2016 року № 1, дотримання високих стандартів поведінки означає, що суддя повинен добровільно і свідомо відстоювати добросовісність та незалежність судової влади, що своєю чергою зумовлює обов'язок сумлінно, чесно і кваліфіковано виконувати призначення носія судової влади. Він також добровільно бере на себе обмеження, пов'язані з виконанням ним своїх професійних обов'язків, які унеможливають створення умов, що викликатимуть сумніви у добросовісності поведінки судді та його безсторонності, незалежності і об'єктивності.

За загальним правилом суддівської етики суддя повинен бути прикладом законослухняності, завжди поводитися так, аби зміцнювати віру громадян у чесність, незалежність, неупередженість та справедливість суду, докладати всіх зусиль, щоб на

думку розсудливої, законослухняної та поінформованої людини його поведінка була бездоганною.

Поняттю «законослухняна людина» відповідає таке визначення: це людина, яка здатна (спроможна) шанобливо ставитись до існуючих рішень, настанов, законів, дотримуватись їх, визнавати і шанувати суспільні авторитети, виконувати свої громадські, суспільні обов'язки.

Суддя повинен уникати порушень етики та всього того, що виглядає як порушення етики в усіх видах його діяльності – як професійній, так і приватній. Бездоганна поведінка суддів означає уникнення порушень норм етики та недопущення створення враження їх порушення як під час виконання професійних обов'язків, так і в особистому житті.

Враження порушення норм етики створюється, коли розважливі особи, яким стали відомі всі відповідні обставини, розкриті в ході резонансного їх з'ясування, можуть дійти висновку, що чесність, добросовісність, неупередженість, урівноваженість та професійна придатність судді поставлені під сумнів.

Суддя зобов'язаний встановлювати для себе, дотримуватися і змушувати дотримуватися всіх інших осіб зі свого оточення бездоганних правил поведінки, підтримуючи і утверджуючи на власному прикладі добросовісність у судовій владі. Він має докладати всіх зусиль до того, щоб його поведінка була бездоганною. При цьому термін «докладати всіх зусиль» вживається в розумінні того, що кожен суддя повинен особисто застосувати всіх можливих заходів для демонстрації особистого етичного виховання та високоморальної, інтелігентної поведінки в будь-якій ситуації як під час здійснення правосуддя, так і в позасудовій діяльності.

Добросовісна поведінка судді має стосуватися всіх сфер його життя, зокрема і матеріальної (майнової) сфери. Йдеться про добросовісну поведінку судді в реалізації обов'язку бути обізнаним про свої майнові інтереси та здійснення активних дій щодо вжиття розумних (адекватних) заходів для того, щоб бути обізнаним про майнові інтереси членів своєї сім'ї та близьких осіб, виявляючи повагу до законів і лояльність до публічних фінансових інтересів держави.

Під час вивчення матеріалів досьє Ісаєнко Ю.А. та при проведенні з нею співбесіди встановлено таке.

Кандидат з грудня 2010 року проживає в місті Києві. 11 травня 2012 року Ісаєнко Ю.А. отримала у подарунок від особи, яка не є для неї близькою або членом сім'ї, земельну ділянку площею 0,078 га та садовий будинок загальною площею 140,7 кв. м у с. Підгірці Обухівського району Київської області. Вказана інформація підтверджується деклараціями про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2012–2014 роки та відомостями, отриманими з Національного антикорупційного бюро України.

27 січня 2014 року Ісаєнко Ю.А. відчужила ці об'єкти нерухомого майна шляхом продажу. Експертна грошова оцінка земельної ділянки склала 403900,00 грн, а садового будинку – 803000,00 грн, що загалом становило 1207000,00 грн. Проте, у п. 16 декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2014 рік, яку було подано 31 березня 2015 року, інформації про дохід від відчуження рухомого та нерухомого майна на вказану суму відображено не було. Таку

інформацію кандидат вказала лише в «уточнюючій» декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2014 рік, яку було подано 12 лютого 2016 року.

Під час засідання кандидат зазначала, що вона частіше підтримувала стосунки не з дарувальником, а з членами сім'ї та близькими особами останньої, не довела мотивів вчинення вказаного правочину, внаслідок якого набула майно, вартість якого є значною, а також заперечувала потенційну залежність від дарувальника, членів сім'ї та близьких осіб останньої під час здійснення професійної діяльності. Втім, Комісія вважає, що прийняття суддею в період здійснення повноважень коштовного подарунка від особи, що не належить до членів сім'ї або близьких осіб судді, ставить під сумнів добросовісність та незалежність такого судді в розумінні розсудливої, законслухняної та поінформованої людини. Відсутність зв'язку такого подарунка з професійною діяльністю судді та наявність обставин, що повністю заперечували б можливість впливу на цю діяльність через вчинений на користь судді договір дарування, кандидатом не доведено. Зокрема, відсутність у дарувальника чітко означеного мотиву здійснення подарунка унеможливорює встановлення дійсних намірів та мети безоплатного передавання у власність кандидата нерухомого майна, внаслідок відчуження якого кандидат набула кошти у значному розмірі.

Також, за інформацією Національного антикорупційного бюро України, батько кандидата за договором купівлі-продажу від 07 жовтня 2016 року придбав квартиру у м. Києві площею 88,8 кв. м. Відповідно до договору купівлі-продажу квартири, копію якого надала кандидат, її продаж здійснено за 1 552 560,00 (один мільйон п'ятсот п'ятдесят дві тисячі п'ятсот шістдесят) гривень. Крім того, у нотаріально посвідченій заяві подружжя сестри кандидата від 10 травня 2017 року вказано, що батько кандидата вніс кошти у сумі 100 тис. грн. для придбання у 2014 році квартири сестрою кандидата.

Кандидат надала довідки щодо доходів батька за період з 1980 по 2009 роки, а саме про заробітну плату для обчислення пенсії, з яких випливає, що сума одержаних ним доходів не відповідає сумі витрат на придбання вказаної нерухомості, оскільки є для них недостатньою. Водночас відсутні й відомості про інші законні джерела власних доходів, за які батько кандидата дійсно міг би самостійно здійснити витрати на придбання ним і сестрою кандидата зазначеного нерухомого майна.

Оцінивши в сукупності наведені обставини, що також підтверджуються інформацією, наданою НАБУ, Комісія в межах і з метою проведення конкурсу на зайняття посади судді Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду вважає, що кандидатом не підтверджено наявності у її батька достатніх доходів для придбання зазначеного нерухомого майна. Комісія враховує при прийнятті рішення це, а також відсутність у батька кандидата інших близьких родичів, які могли б надати достатні для придбання кошти із законних джерел (навпаки, батьком кандидата здійснювалися витрати на користь близької йому і кандидату особи), недостатність сукупних доходів кандидата та її батька для придбання зазначеного нерухомого майна, прийняття кандидатом подарунка від особи, що не була членом її сім'ї або близькою особою, внаслідок відчуження якого набуто значну суму коштів, із недоведенням дійсних мотивів такого дарування. З цих підстав Комісія доходить висновку, що придбання, здійснені кандидатом та близькою особою кандидата, і відповідність витрат кандидата та її близької особи їхнім доходам не знайшли

підтвердження законності джерел походження майна. Комісія відзначає, що такі обставини можуть негативно вплинути на суспільну довіру до судової влади у разі призначення кандидата суддею Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду.

Пунктом 10 частини сьомої статті 56 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» передбачений обов'язок судді підтверджувати законність джерела походження майна у зв'язку з проходженням кваліфікаційного оцінювання, який кандидатом не виконано, а тому Комісія доходить висновку про невідповідність Ісаєнко І.А. критеріям професійної етики та доброчесності, оцінивши їх у 0 балів.

Відповідно до пункту 4 глави 6 розділу II Положення рішення про підтвердження здатності здійснювати правосуддя суддею (кандидатом на посаду судді) у відповідному суді ухвалюється у випадку отримання ним мінімально допустимих і більших балів за результатами іспиту та оцінювання критеріїв особистої і соціальної компетентності, а також бала, більшого за 0, за результатами оцінювання критерію професійної етики чи критерію доброчесності.

Дослідивши досьє, заслухавши доповідача, уповноваженого представника Громадської ради доброчесності та кандидата Ісаєнко Ю.А., зважаючи на те, що за результатами оцінювання критерію «Доброчесність» кандидат набрала 0 балів, Комісія дійшла висновку, що кандидат не підтвердила здатності здійснювати правосуддя у Касаційному адміністративному суді у складі Верховного Суду.

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 88, 93, 101 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», Положенням про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, Комісія

вирішила:

визнати Ісаєнко Юлію Анатоліївну такою, що не підтвердила здатності здійснювати правосуддя у Касаційному адміністративному суді у складі Верховного Суду.

Головуючий

С.Ю. Козьяков

Члени Комісії:

А.Г. Козлов

М.А. Макаруч

М.І. Мішин